

उप

उपप्रदानं, स्त्री, (उप समीपे प्रदानम् ।) उल्कोचः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ घुस इति भाषा । (यथा कथा-
सरित्सागरे २४ तत्रे ॥

“उपप्रदानं लिप्सुनामेकं ह्याकर्षणौषधम्” ॥)

उपप्लवः, पुं, (उप + प्लु + षप् ।) राजग्रहः । वि-
प्लवः । उत्प्रातः । इति मेदिनी ॥

(“उपप्लवाय लोकानां धूमकेतुरिवोत्थितः” ॥)

इति कुमारः ॥ २ । ३२ ।) यद्ग्रहम् । यथा “उप-
प्लवे चन्द्रमसो रवेश्च” । इति स्मृतिः ॥ (उत्प्रात-
रुचकोऽग्निनादिः । यथा, “कश्चिन्न वाय्वादिरुप-
प्लवो वः” । इति रघुः । ५ । ६ । भीतिः । “नृपा-
इवोपप्लवितः परेभ्यः” । इति रघुः । १३ । ७ ।

“उपप्लवितो भयवन्तः” । इति मल्लिनाथः ॥)

उपभूषणं, स्त्री, (उपमितं भूषणेन ।)

घण्टाचामरादि । यथा,—

“घण्टाचामरकुम्भादिपानोपकरणादिकम् ।
तद्भूषणान्तरं दद्याद्यस्मान्तदुपभूषणम्” । इति ।

“प्रावारः पानपात्रञ्च गेखुको गृहमेव च ।
पर्यङ्गादि यदन्वच सर्वं तदुपभूषणम्” ॥

इति च कालिकापुराणे ६८ अध्यायः ॥

उपभृत्, स्त्री, (उप + भृ + क्तिप् ।) चक्राकारयच्-
पात्रं । इत्यमरः ॥ (यथा, औत्रसूत्रे । १ । २० । ६ ॥

“पात्रिभ्यां जुह्वं परिहृष्टोपभृत्वाधानम्” ॥)

उपभोगः, पुं, (उप + भुज + घञ् ।) भोजनाति-
रिक्तभोगः । तत्पर्यायः । निर्बन्धः २ । इत्यमरः ॥

(“प्रियोपभोगचिह्नेषु पौरोग्याग्निवाचरन्” ।
इति रघुः । १२ । २२ । तथा च स्मृतिः ।

“आगनेनोपभोगेन नष्टं भाव्यमनोऽन्यथा” ।
“न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति” ।
इति मनुः । १२ । ६४ ॥)

उपमा, स्त्री, (उपमीयते इति । उप + मा + षष् +
टाप् ।) उपमानम् । सादृश्यम् । इत्यमरः ॥

(“कटोपमं भूतिस्मितेन शम्भुना” । इति माघे १ । ४ ॥
“अपि लङ्घितमध्वानं बुधे न बुधोपमः” ।

इति रघुः । १ । ४७ ।) तस्य वैदिकपर्यायः ।
इदमिव १ इदं यथा २ अर्धमिथे ३ चतुरश्विहृद-
मानात् ४ त्राक्षणात्रतचारिणः ५ वृत्तस्यनुते-
पुरहृतवयाः ६ आरव्याभगं ७ मेघोभूतोऽभीषन्नपः
८ तद्रूपः ९ तद्वर्षः १० तद्वत् ११ तथा १२ ।

इति द्वादशोपमाः । इति वेदनिर्घण्टौ ३ अ-
ध्यायः ॥ (अर्थानुसारभेदः । विकृतितस्तु उपमा-
लङ्कारशब्दे ऋचया ।)

उपमाता, [ऋ] स्त्री, (उपमिता मात्रा ।) धात्री ।
इति जटाधरः । मातुः सदृशी । सा मङ्गुविधा
यथाह स्मृतिः ।

“मातुःखसा मातुःकानी पिष्टव्यस्त्री पिष्टव्यसा ।
अत्रूः पूर्वाजपत्नी च मातुःतुल्याः प्रकीर्तितः” ॥

उपमानकर्त्तरि चि ॥

उपमानं, स्त्री, (उपमीयते इति । उप + मा +
ल्युट् ।) उपमा । इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारः । ४ । ५ ॥

“उपमानमभूद्विनासिगां
करणं यत्तव क्रान्तिमत्तया” ।

उप

सादृश्यज्ञानम् । उपमितिकरणम् । यथा गौर्गव्य-
स्तथेतिवाक्ये । “प्रसिद्धसाधर्म्यात् साध्यसाधन-
मुपमानम्” । इति न्यायसूत्रम् । प्रसिद्धस्य
पूर्वप्रमितस्य गवादेः साधर्म्यात् सादृश्यात् तज्-
ज्ञानात् साध्यस्य गवयादिपदवाच्यत्वस्य साधनं
सिद्धिमुपमानमुपमितिर्यत् इत्यध्याहारेण च
करणलक्षणम् । अत्र च वैधर्म्योपमितिमपि मन्यन्ते
टीकाकृतः । यथा च अतिदीर्घयोवत्वादिपञ्च-
न्तरवैधर्म्याच्च नत् । उद्रे करभपदवाच्यताग्रहः ।
एवमन्योऽपि उमानस्य विषय इति भाष्यं । तथा
मुद्रपर्यासिदृशी ओषधी विषं हन्तीत्यतिदेश-
वाक्यार्थे ज्ञाते मुद्रपर्यासादृश्यज्ञाने जाते इय-
मोषधी विषहरणोत्पत्तिव्या विषयौक्रियते
इत्यादि ॥)

उपमालङ्कारः, पुं, (उपमैव अलङ्कारः ।) साम्या-
लङ्कारः । यथा । उपमालाह ।

“साधं वाचमवैधर्म्यं वाक्येऽप्युपमा इयोः” ।
तद्भेदाः । सा द्विविधा । पर्यां लुप्ता च । तल्ल-
क्षणम् । यथा,—

“सा पूर्णा यदि सामान्यधर्म औपम्यवाचि च” ।
इयं पुनः औत्पार्थी च । तल्लक्षणम् ।

“औती यथेववाशब्दा इवार्थो वा वतिर्यदि ।
आर्थो तुल्यसमानाद्यास्तुल्यार्थो यत्र वा वतिः” ॥

हे चिधा । तद्धिते समासेऽप्युपमा इत्यादि ।
“सौरभमभोरुहवन्मुखस्य कुम्भावि वलनौ पीनौ ।
हृदयं मन्दयति वदनं तव शरदिन्दुर्यथा नाले” ॥

अत्र क्रमेण त्रिविधा औती ।
“मधुरः सुधावदधरः
पल्लवतुल्योऽतिपेखवः पाणिः ।
वकितम्भग्लोचनान्ध्रां
सदृशी चपले च लोचने तस्याः” ॥

अत्र क्रमेण त्रिविधा आर्थी । पूर्णा षडैव तत् ।
“लुप्ता सामान्यधर्मदारेकस्य यदि वा इयोः ॥
त्रयाणां वानुपादाने औत्पार्थी सापि पूर्ववत्” ॥

इत्यत्र तद्धिते औत्पार्थी च सम्भवात् पूर्णास्तरीत्या
पञ्चप्रकाराः । उदाहरणम् ।
“मुखमिन्दुर्यथा पाणिः पल्लवेन समः प्रिये ।
वाचः सुधा इवौष्ठे विम्बतुल्यो मनोऽभवत्” ॥

“सा लुप्ता पञ्चधा पुनः ।
आधारकर्म्मविहिते द्विविधे च क्वचि क्वचि ।
कर्म्मकर्त्राणामुल्लिख्यते स्यादेवं पञ्चधा पुनः” ॥

उदाहरणम् ।
“अन्तःपुरीयसि रणेषु सुतीयसि तं
पौरं जनं तव सदा रमणीयते श्रोः ।
दृष्टः प्रियाभिरमृतद्युतिदर्शमिन्द्र-
सञ्चारमत्र भुवि सञ्चारसि क्षितीश” ॥

तदेवं दशप्रकारा लुप्ता । सा पुनर्द्विधा । वाक्य-
गता समासगता च । यथा ।
“उपमानानुपादाने द्विधा वाक्यसमासयोः” ।
औत्पार्थीत्वभेदेन चतुर्विधत्वसम्भवेऽपि प्राचीन-
रीत्या द्विप्रकारत्वमेवोक्तम् । पुनर्द्विधा ।
“औपम्यवाचिनो लोपे समासे क्विपि च द्विधा”

उदाहरणम् ।
“वदनं मृगशावाद्याः सुधाकरमनोहरम्” ।
“गर्हभति अतिपरुषं यत्कं निनदन्महात्मनां पुरतः”
पुनर्धर्मोपमानयोर्लोपे द्विधा । तथाच ।
“द्विधा समासे वाक्ये च लोपे धर्मोपमानयोः” ।
उदाहरणम् ।
“तस्या मुखेन सदृशं रम्यं नास्तेन वा नयनतुल्यम्” ।
पुनर्द्विधा ।
“क्षिप्तमासगता द्वेधा धर्मो वादिविलोपने” ।
उदाहरणम् । विधवति सुखाज्ञमस्या इत्यादि ।
“उपमेयस्य लोपे तु स्यादेका प्रत्यये क्वचि” ।
उदाहरणम् ।
“अरातिविक्रमालोकविक्रमरविलोचनः ।
हृपायोदयदोर्दृङ्घः स सहस्रायुधीयति” ॥
धर्मोपमेयलोपेऽन्या च । उदाहरणम् । “यशसि
प्रसरति भवतः क्षीरोदीयन्ति सागराः सर्वे” ।
त्रिलोपे च समासगा । यथा । राजते मृगलोच-
नेत्यादि ।
“तिनोपमाया भेदाः स्युः सप्तविंशतिसंख्यकाः” ।
पूर्णा षड्विधा । लुप्ता चैकविंशतिविधेति मि-
लित्वा सप्तविंशतिप्रकारोपमा” । इति साहित्य-
दर्पणस्य १० परिच्छेदात् संग्रहितः ॥

उपमितिः, स्त्री, (उप + मि + क्तिन् ।) उपमा । इति
शब्दरत्नावली ॥ न्यायमते सादृश्यज्ञानजन्यज्ञानम् ।
यथा “गोसदृशो गवयपदवाच इत्याकारशक्ति-
ज्ञानम् । अस्य करणं गवादिसादृश्यवत् पिण्डप्र-
त्यक्षम् । अस्य थापारः अतिदिव्यवाक्यार्थस्मर-
णम्” । इत्युपमानखण्डम् । अपि च । भाषा-
परिच्छेदे । ७६-८० ॥

“ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्यतो गवयादिकम् ।
सादृश्यधीर्गवादीनां वा स्यात् सोपमितिः स्मृता ।
वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्यापार उच्यते ।
गवयादिप्रदानान्तु शक्तिधीरुपमाफलम् ।
पदज्ञानान्तु करणं शक्तिधीरुपमाफलम्” ॥

उपमेतः, पुं, (उपमां इतः प्राप्तः ।) श्राणलक्षः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (श्राणलक्षो हि सर्वोन्नतत्वात्
उन्नतानामुपमास्थानम् । इत्यर्थः ॥)

उपयन्ता, [ऋ] पुं, (उप + यम + ङच् ।) पतिः ।
इति जटाधरः ॥ (“अथोपयन्तारमलं समा-
धिना” । इति कुमारः ५ । ४५ । “अथोपयन्ता
सदृशेन युक्ताम्” । इति रघुः ७ । १४ ॥)

उपयमः, पुं, (उप + यम् + षप् ।) विवाहः ।
इत्यमरः ॥

उपयाचकः, त्रि, (उप समीपे याचते इति । उप +
याच् + यवुल् ।) समीपे याचञ्चाकर्त्ता ॥
उपयाचिवं, त्रि, (उप + याच् + क्त ।) खेचसिद्धये
देवाय देयं वस्तु । तत्पर्यायः । दिव्यदोहदम् २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (प्राथितम् । यथा, कथा-
सरित्सागरे १३ तत्रे ॥
“तस्योपयाचितान्येव तत्रत्याः कुर्वन्ते जनाः ।
तत्तत्वाञ्छितसंसिद्धिहेतोस्त्वैल्लेखपायनैः” ॥)

उपयाचितकं, त्रि, (उपयाचित + क्तन् ।) उपयाचि-

उप

उदाहरणम् ।
“वदनं मृगशावाद्याः सुधाकरमनोहरम्” ।
“गर्हभति अतिपरुषं यत्कं निनदन्महात्मनां पुरतः”
पुनर्धर्मोपमानयोर्लोपे द्विधा । तथाच ।
“द्विधा समासे वाक्ये च लोपे धर्मोपमानयोः” ।
उदाहरणम् ।
“तस्या मुखेन सदृशं रम्यं नास्तेन वा नयनतुल्यम्” ।
पुनर्द्विधा ।
“क्षिप्तमासगता द्वेधा धर्मो वादिविलोपने” ।
उदाहरणम् । विधवति सुखाज्ञमस्या इत्यादि ।
“उपमेयस्य लोपे तु स्यादेका प्रत्यये क्वचि” ।
उदाहरणम् ।
“अरातिविक्रमालोकविक्रमरविलोचनः ।
हृपायोदयदोर्दृङ्घः स सहस्रायुधीयति” ॥
धर्मोपमेयलोपेऽन्या च । उदाहरणम् । “यशसि
प्रसरति भवतः क्षीरोदीयन्ति सागराः सर्वे” ।
त्रिलोपे च समासगा । यथा । राजते मृगलोच-
नेत्यादि ।
“तिनोपमाया भेदाः स्युः सप्तविंशतिसंख्यकाः” ।
पूर्णा षड्विधा । लुप्ता चैकविंशतिविधेति मि-
लित्वा सप्तविंशतिप्रकारोपमा” । इति साहित्य-
दर्पणस्य १० परिच्छेदात् संग्रहितः ॥

उपमितिः, स्त्री, (उप + मि + क्तिन् ।) उपमा । इति
शब्दरत्नावली ॥ न्यायमते सादृश्यज्ञानजन्यज्ञानम् ।
यथा “गोसदृशो गवयपदवाच इत्याकारशक्ति-
ज्ञानम् । अस्य करणं गवादिसादृश्यवत् पिण्डप्र-
त्यक्षम् । अस्य थापारः अतिदिव्यवाक्यार्थस्मर-
णम्” । इत्युपमानखण्डम् । अपि च । भाषा-
परिच्छेदे । ७६-८० ॥

“ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्यतो गवयादिकम् ।
सादृश्यधीर्गवादीनां वा स्यात् सोपमितिः स्मृता ।
वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्यापार उच्यते ।
गवयादिप्रदानान्तु शक्तिधीरुपमाफलम् ।
पदज्ञानान्तु करणं शक्तिधीरुपमाफलम्” ॥

उपमेतः, पुं, (उपमां इतः प्राप्तः ।) श्राणलक्षः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (श्राणलक्षो हि सर्वोन्नतत्वात्
उन्नतानामुपमास्थानम् । इत्यर्थः ॥)

उपयन्ता, [ऋ] पुं, (उप + यम + ङच् ।) पतिः ।
इति जटाधरः ॥ (“अथोपयन्तारमलं समा-
धिना” । इति कुमारः ५ । ४५ । “अथोपयन्ता
सदृशेन युक्ताम्” । इति रघुः ७ । १४ ॥)

उपयमः, पुं, (उप + यम् + षप् ।) विवाहः ।
इत्यमरः ॥

उपयाचकः, त्रि, (उप समीपे याचते इति । उप +
याच् + यवुल् ।) समीपे याचञ्चाकर्त्ता ॥

उपयाचिवं, त्रि, (उप + याच् + क्त ।) खेचसिद्धये
देवाय देयं वस्तु । तत्पर्यायः । दिव्यदोहदम् २ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (प्राथितम् । यथा, कथा-
सरित्सागरे १३ तत्रे ॥
“तस्योपयाचितान्येव तत्रत्याः कुर्वन्ते जनाः ।
तत्तत्वाञ्छितसंसिद्धिहेतोस्त्वैल्लेखपायनैः” ॥)

उपयाचितकं, त्रि, (उपयाचित + क्तन् ।) उपयाचि-